

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-2 У. 5884/18
Дана 08.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Гордана Сукновић Бојација, председник већа, Јелена Искић и Гордана Николић Врбашки, чланови већа, уз учешће судског саветника Милане Узелац, записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А., из ..., ..., ради поништаја решења туженог МИНИСТАРСТВА ФИНАНСИЈА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, СЕКТОРА ЗА ДРУГОСТЕПЕНИ ПОРЕСКИ И ЦАРИНСКИ ПОСТУПАК, ОДЕЉЕЊА ЗА ДРУГОСТЕПЕНИ ПОРЕСКИ ПОСТУПАК, НОВИ САД, број 47-00-00235/2018-39 од 26.02.2018. године, у предмету привременог одузимања ПИБ-а, у нејавној седници већа одржаној 08.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија, Пореске управе – Централне, број: 43-01-4/17-Ј0080/2430 од 16.11.2017. године, којим се тужиоцу привремено одузима додељени ПИБ ... до отклањања сметњи за доделу ПИБ и налаже Народној банци Србије да за пореског обвезника из тачке 1. овог решења, изврши упис забране у Регистар, даном достављања овог решења Служби за пореска и царинска решења.

У тужби поднетој Управном суду 05.04.2018. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешне примене материјалног права, и то одредби члана 23, 26. став 8. и 114. Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Наводи да је он био оснивач В.В., над којим је решењем Привредног суда у Новом Саду, пословни број Ст. 1514/10 од 01.07.2010. године, отворен претходни стечајни поступак, којим су, у ставу 3. диспозитива, позвани сви повериоци који имају утврђен правни интерес да у року од 60 дана од дана објављивања решења на огласној табли суда уплате предујам из става 2. диспозитива решења и затраже спровођење стечајног поступка. Сматра да је у том року и Пореска управа била дужна да поднесе

пријаву потраживања и уплати предујам за вођење стечајног поступка. Указује да је решењем Привредног суда у Новом Саду, пословни број Ст. 1514/10 од 27.09.2010. године отворен и закључен стечајни поступак над А.А., због непостојања правног интереса поверилаца и дужника за спровођење стечајног поступка. Истиче да је на основу наведеног решења Привредног суда у Новом Саду, пословни број Ст. 1514/10 од 27.09.2010. године, извршено брисање А.А. из регистра привредних субјеката са даном 29.12.2010. године. Позива се на одредбе члана 114. и 114д Закона о пореском поступку и пореској администрацији и наводи да Пореска управа није у законом предвиђеном року предузела било какву радњу ради наплате дугованог пореза, као ни у стечајном поступку пријавом потраживања, које радње би прекинуле ток рока застарелости потраживања. Даље указује да је прва радња Пореске управе ради наплате пореза против А.А., била 13.11.2017. године и да је преузета по истеку законског рока застарелости од пет година. Истиче да код предузимања радњи из оквира њене надлежности, Пореска управа на застарелост пази по службеној дужности. Позива се на одредбу члана 23. став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, којом је прописано да неплаћена пореска обавеза пореског обвезника - правног лица над којим је правноснажним решењем закључен стечајни поступак банкротством, престаје, осим ако је ради њене наплате уписано заложно право у јавним књигама или регистрима, односно ако је, поред пореског обвезника, друго лице одговорно за њено испуњење, у ком случају Пореска управа, на основу става 3. истог члана, доноси решење о престанку пореске обавезе. Предлаже, да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је остао код образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд је, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, налазећи да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је након разматрања тужбе, одговора на тужбу и свих списа предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Из стања у списима предмета и образложења оспореног решења, произлази да је тужилац дана 05.10.2017. године Пореској управи - Централни доставио захтев за доделу ПИБ-а на пријави за регистрацију пореског обвезника В.В., број БП – ..., на основу чега му је додељен ПИБ Увидом у базу података Агенције за привредне регистре, првостепени орган је утврдио да је оснивач тужиоца истовремено и оснивач пореског обвезника А.А., ПИБ Надлежна организациона јединица Пореске управе је покренула поступак канцеларијске контроле у циљу утврђивања дуга по основу јавних прихода и у записнику Филијале Нови Сад, број 2231-43-01-00834/2017-J2A02-БК од 13.11.2017. године, констатовала да наведени порески обвезник није измирио доспеле пореске обавезе, нити је пружио неопозиве банкарске гаранције или меницу авалирану од стране Пословне банке, у року од 8 дана од дана подношења захтева за доделу ПИБ-а, како је прописано у члану 26. став 3. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, иако је упознат са наведеним дуговањима. На основу изложеног првостепени орган је ожалбеним решењем тужиоцу привремено одузео додељени ПИБ 110261367 до отклањања сметњи за доделу ПИБ-а и наложио Народној банци Србије да

изврши упис забране у регистар, даном достављања ожалбеног решења Служби за пореска и царинска решења. Одлучујући по жалби тужиоца, тужени орган је, применом одредбе члана 151. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, жалбу одбио и одлучио као у диспозитиву оспореног решења, налазећи да је првостепени орган правилно поступио када је донео ожалбено решење, а да су жалбени наводи тужиоца неосновани и без утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари.

Одредбом члана 26. став 2. тачка 4. Закона о пореском поступку и пореској администрацији (“Службени гласник РС”, бр. 80/02...108/16) прописано је да се не може доделити ПИБ предузетнику који има доспеле, а неизмирене обавезе по основу јавних прихода, настале у вези са обављањем делатности, односно ако му је привремено одузет ПИБ у складу са овим законом. Ставом 8. истог члана прописано је да ако Пореска управа у поступку контроле, односно у поступку провере на основу података из службене евиденције, утврди да су у време доделе ПИБ постојале сметње за доделу ПИБ из ст. 2. и 7. овог члана, Пореска управа ће решењем привремено одузети додељени ПИБ - до отклањања тих сметњи, а примерак решења доставиће банци и организацији надлежној за принудну наплату из новчаних средстава на рачуну обвезника.

Код наведеног стања ствари, имајући у виду примењене прописе, правилно је, по оцени суда, поступио тужени орган када је одбио жалбу тужиоца, дајући за своју одлуку довољне и на закону засноване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд. Ово стога, што је тужени орган правилно оценио да су у време доделе ПИБ-а тужиоцу постојале сметње за доделу ПИБ-а из члана 26. став 2. тачка 4. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, из којих разлога му је правилно привремено одузет додељени ПИБ, сходно одредби члана 26. став 8. Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Будући да је у поступку утврђено да тужилац има доспле, а неизмирен обавезе по основу јавних прихода, настале у вези са обављањем делатности А.А., чији је оснивач био тужилац, наводи тужбе су, по оцени суда, без утицаја на пресуђење у овој правној ствари.

Тужени орган је правилно оценио да нису од утицаја на другачије решавање у овој управној ствари жалбени наводи тужиоца којима указује да му је ожалбеним решењем незаконито одузет ПИБ због доспелих, а неизмирених обавеза по основу јавних прихода пореског обвезника А.А., чији је био оснивач, јер је над истим пореским обвезником решењем Привредног суда у Новом Саду, пословни број Ст. 1514/2010 од 01.07.2010. године, отворен претходни стечајни поступак, а решењем истог суда, пословни број Ст. 1514/2010 од 29.07.2010. године, отворен и закључен стечајни поступак, на основу ког је 29.12.2010. године брисан из регистра привредних субјеката, који представљају и наводе тужбе. Ово стога што се Пореска управа приликом доношења решења о привременом одузимању ПИБ-а по члану 26. став 8. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, пре свега, води чињеницом да повезана лица имају доспеле, а неизмирене обавезе по основу јавних прихода, због чега околност да је наведени порески обвезник брисан из регистра није од утицаја на правилност и законитост ожалбеног решења. Тужени орган је с тим у вези указао да је одредбом члана 163а став 1. тачка 1. Закона о пореском поступку и пореској

администрацији прописано да у ванбилансном пореском рачуноводству Пореска управа води неплаћене пореске обавезе пореских обвезника који су сагласно другим прописима брисани из прописаног регистра, осим ако је за испуњење тих обавеза одговорно друго лице, што упућује на закључак да се неплаћена обавеза тих пореских обвезника не отписује.

Правилно је тужени орган оценио да нису основани наводи жалбе тужиоца којима истиче да му је ожалбеним решењем незаконито одузет ПИБ због доспелих, а неизмирених обавеза по основу јавних прихода пореског обвезника А.А., јер су те обавезе застареле сагласно одредбама члана 114. и 114д Закона о пореском поступку и пореској администрацији, који су истовремено и наводи тужбе, будући да пореска обавеза због које је тужиоцу одузет ПИБ није отписана због застарелости.

Суд је ценио наводе тужбе којима тужилац указује да је одребом члана 23. став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији прописано да неплаћена пореска обавеза пореског обвезника - правног лица над којим је правоснажним решењем закључен стечајни поступак банкрутством, престаје, осим ако је ради њене наплате уписано заложно право у јавним књигама или регистрима, односно ако је, поред пореског обвезника, друго лице одговорно за њено испуњење, али налази да нису основани. Ово стога, јер је решењем Привредног суда у Новом Саду, пословни број Ст. 1514/2010 од 29.07.2010. године, отворен стечајни поступак над стечајним дужником А.А., чији је оснивач истовремено и оснивач тужиоца, и констатовано да не постоји правни интерес поверилаца и стечајног дужника за спровођење стечајног поступка, па је стечајни поступак закључен (аутоматски стечај). Из наведеног произлази да стечајни поступак није закључен банкрутством и да пореска обавеза пореског обвезника А.А., није престала у складу са одредбом члана 23. став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, нити је Пореска управа донела решење о престанку пореске обавезе.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, али имајући у виду изнето, налази да су без утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари, јер њима није доведена у сумњу законитост оспореног решења, које се заснива на одлучној чињеници да порески обвезник А.А., чији је оснивач истовремено и оснивач тужиоца, има доспеле, а неизмирене обавезе по основу јавних прихода, настале у вези са обављањем делатности, што представља сметњу за доделу ПИБ-а.

На основу изнетог, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 08.10.2020. године, III-2 У. 5884/18

Записничар
Милана Узелац,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Сукновић Бојација,с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Бурић**

ТБ